

V Duminică de Paști – 3 mai 2015

CINE RĂMÂNE ÎN MINE ȘI EU ÎN EL ADUCE MULT ROD -
Comentariu Evanghelic al P. Alberto Maggi OSM

In 15,1-8

¹ Eu sunt vița cea adevărată, iar Tatăl meu este viticultorul. ² Orice mlădiță care este în mine și nu aduce rod, el o înlătură și oricare aduce rod o curăță ca să aducă și mai mult rod. ³ Voi sunteți deja curați, datorită cuvântului pe care vi l-am spus. ⁴ Rămâneți în mine și eu în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine dacă nu rămâne în viță, tot la fel nici voi, dacă nu rămâneți în mine. ⁵ Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele. Cel care rămâne în mine și eu în el, acela aduce rod mult, pentru că fără mine nu puteți face nimic. ⁶ Dacă cineva nu rămâne în mine, este aruncat afară, la fel ca mlădița, și se usucă. Se adună, se aruncă în foc și arde. ⁷ Dacă rămâneți în mine și cuvintele mele rămân în voi, orice voiți, cereți și vi se va face. ⁸ În aceasta a fost glorificat Tatăl meu, ca să aduceți rod și să fiți discipolii mei.

Într-o faimoasă pagină a profetului Ezechiel, profetul descrie lemnul viței de vie. Ce calități speciale are? Niciuna. Lemnul viței este singurul lemn dintre arborii de la țară cu care nu se poate face nimic, nu se pot face obiecte sau instrumente utile. Lemnul viței este bun doar pentru a face să treacă limfa vitală către ramuri, spre mlădițele și producă fructe. Deci lemnul viței este un lemn fără un rost, în afară de acela de a rodi, de a produce fructe. Și este aceasta imaginea profetului Ezechiel, la care Isus se reface în faimosul discurs al viței și a mlădițelor, descris în capitolul 15 al Evangheliei lui Ioan.

Isus, încă o dată, revendică deplinătatea naturii divine. Așadar Isus spune **"Eu sunt"**, aceasta reprezintă deplinătatea naturii divine, pentru că **"Eu sunt"** este numele lui Dumnezeu.

În cultura lui Israel, vița de vie este imaginea poporului, al poporului Israel. Este faimosul cândec de iubire al Domnului pentru via sa, din capitolul 5 al profetului Isaia; deasemenea și profetul Ieremia descrie poporul Israel ca pe via Domnului. Dar Isus declară că El este **"adevărata viță"**, deci avem și vițe care sunt false. Isus continuă acel proces de înlocuire a realității lui Israel cu propria-i persoană:

- nu mana din cer, ci El este adevărata pâine care dă viață poporului;
- El este adevărata lumină contrariul legii;
- El este adevărata viță, El este adevăratul popor sădit de Domnul.

Și Tatăl este **viticultorul**. Așadar sunt ruoluri distincte: Isus este vița. pe unde curge limfa vitală, Tatăl este agricultorul. Care este interesul agricultorului? Ca vița să producă mai multe fructe și de fapt, scrie evanghelistul, **orice mlădiță care în mine nu aduce rod, El o îndepărtează**, o taie. Care este semnificația acestei expresii? Evanghelistul vorbește despre comunitatea creștină unde este o iubire care este comunicată de Domnul, o iubire primită de la Domnul, și această iubire trebuie să se transforme în iubirea manifestată altora. Și aceasta este caracteristica Euharistiei. În Euharistie se primește Isus care se face pâine, izvor de viață, pentru ca mai apoi să fim dispuși să ne facem pâine, izvor de viață pentru alții. Putem întâlni riscul ca în comunitate să fie o persoană care absoarbe această limfă vitală, absoarbe această energie, absoarbe această iubire, absoarbe această pâine, dar apoi nu se face pâine pentru alți, nu transformă iubirea pe care o primește în iubire pentru

alți. Este un element pasiv, care se gândește doar la propriul interes, doar la el însuși, și deci nu comunică viață.

Ei bine, nu celelalte mlădițe, și nici chiar Isus, ci Tatăl, îl ia și-l îndepărtează, pentru că este o mlădiță care este inutilă.

Dar orice mlădiță care aduce rod, adică mlădița care alimentată cu această limfă vitală, deci în Euharistie mlădița care-l primește pe Isus ca pâine și apoi se face pâine pentru alți, aduce rod. Textul original nu folosește termenul de tăiere, care nu este folosit de evanghelist. Verbul folosit de Ioan este purificare, nu tăiere. Sunt două lucruri complet diferite. Ce înseamnă purificare? Tatăl care are la inimă ca mlădița să producă rod știe să descopere acele elemente nocive, acele impurități, acele defecte care sunt în mlădițe și El se îngrijește să le elimine. Aceasta este important, acțiunea este a Tatălui; nu trebuie să fie mlădița care se concentrează asupra sa, pentru a individua propriile defecte și să caute să le elimine, pentru că concentrându-se asupra sa însuși va face o daună iremediabilă.

Omul se realizează nu atunci când se gândește la el însuși, la propria-i perfecțiune spirituală, care poate atât de iluzorie și departe pe cât este de mare propria-i ambiție; omul trebuie să se concentreze pe darul total de el însăși, care este imediat. Așadar, în fiecare dintre noi sunt limite, sunt defecte, sunt tendințe urâte. Ei bine, noi nu trebuie să ne preocupăm. Va fi Tatăl care, dacă vede că aceste limite, aceste defecte, aceste tendințe ne împiedică să aducem rod, să producem fructe, El se va gândi să le elimine, nu noi. Pentru că dacă o facem noi putem să atingem acele nervuri esențiale ale structurii noastre și vom face daune teribile.

Deci **Tatăl îl curăță**. Aceasta ne dă o deplină serenitate, singura preocupare a mlădiței este să producă rod, la toate impedimentele pentru a produce fructe îmbelșugate se va gândi Tatăl, nici măcar celelalte mlădițe, și nici via, ci Tatăl. De ce? **Pentru ca să aducă mai mult rod.**

Și Isus declară **voi sunteți deja curați**, iată vedeți, când traducători traduc cu verbul a tăia, a curăța în loc de a **purifica**, nu reușesc să facă același joc de cuvinte pe care evanghelistul îl face între verbul a **purifica** și adjectivul **puri**. Deci înainte Isus a spus: **îl purifică**, și apoi spune **voi sunteți deja puri**, curați. De ce? **Din cauza Cuvântului pe care vi l-am anunțat.** Cuvântul lui Isus este iubirea care este în servirea altora. Ceea ce purifică omul nu este faptul că i s-a spalat picioarele, ci disponibilitatea ca apoi la rândul său să spele picioarele altora. Deci acest Cuvânt, mesajul lui Isus, este o iubire care se face serviciu, face ca persoană să devină pură.

După concepția epocii Dumnezeu era în sfera sfințeniei, a purității și numai cine era pur putea să intre în contact deplin cu El. Ei bine, iubirea care se transformă în servire este garanția de a fi în deplin contact cu Dumnezeu. Iar Isus repetă și spune: **Rămâneți în Mine și Eu în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduce rod, dacă nu rămâneți în Mine.** Deci Isus se întoarce din nou și insistă că această iubire primită de la El trebuie să se transforme în iubire comunicată, altfel suntem inutili.

Și din nou Isus revendică titlul Său, natura Sa divină: **Eu sunt viță, voi mlădițele. Cine rămâne în Mine și Eu în el**; în acest proces dinamic de fuziune cu Dumnezeu – Dumnezeu cere doar de a fi primit în viața creștinului, pentru a-i dilata existența, **a aduce mult rod.** Oferind viața altora, cu cât dăm mai mult cu atât primit mai mult. Avem doar ceea ce am donat, cu cât darul vieții oferit altora este mai mare, este nelimitat, cu atât răspunsul lui Dumnezeu va fi nelimitat.

Apoi Isus avertizează: **Dacă cineva nu rămâne în Mine, este aruncat afară ca mlădița și se usucă.** Această expresie tradusă cu **a se usca**, literar pierde viața, evanghelistul o preia de la profetul Ezechiel cap. 37, indică poporul fără Spirit. Așadar cine nu rămâne în Isus, cine primind această iubire nu o comunică altora, se uscă, fiindcă, repet, se deține numai ceea ce donăm altora.

Și iată garanția lui Isus, pe care din păcate noi în limbajul popular am redimensionat-o. Cu toți cunoaștem expresia: **Cereți și vi se va da**, dar uităm cele două condiții pe care Isus le pune:

- **dacă rămâneți în mine**, deci dacă există această iubire primită de la El care se transformă în iubire comunicată altora, și
- **dacă cuvintele mele rămân în voi**, deci rămân ca o ghid de orientare a vieții, a existenței unei iubiri care se face serviciu pentru alți.

Numai atunci, numai la acest stadiu, care este însoțit de aceste două condiții, Isus spune: **Cereți orice vreți și vi se va da.** Numai când se trăiește în sintonie cu Domnul, când viața se contopește cu cea a lui Dumnezeu până a deveni un singur lucru, singurul lucru pe care-l vom cere va fi darul Spiritului, adică o capacitate mai mari de a iubi. Pentru că la restul se gândește Tatăl. Tatăl nu răspunde la necesitățile și la nevoile fiilor săi, ci le precede, le anticipă. Aceasta ne dă multă siguranță.

Și iată finalul: **În aceasta este glorificat Tatăl Meu.** Era imaginea că Dumnezeu trebuia să fie glorificat prin opere extraordinare, prin manifestări glorioase, nu, singura manieră pentru a manifesta gloria lui Dumnezeu, revelarea iubirii Sale, este o iubire care i se aseamănă. **Să aduceți mult rod și Îmi veți fi ucenici mei.**

Singura manieră pentru a da glorie lui Dumnezeu este de a manifesta în viața noastră o iertare, o îndurare, o condividere care în oarecare măsură i se aseamănă.